

Je velika groza in smrt, ki solze rojeva.
 V njem cvetejo breskve in se majhne jeseni vojskujejo.
 V njem rjovejo umazane zarje in beli veter pleše.
 Riješ. V roži, ki nima imena ne dojke,
 spi tvoje telo, tvoje roke mirujejo.
 Od nekod prihaja smrt. Veter strelja iz topa.
 Meso se potaplja v zrak, v gozdove, v trave.
 Iz tvojega telesa se toči žitna noč.

Adam Puslojić (1934):

1.

VESOLJA

Spremenil sem se v veselje!
 Je bilo to mogoče danes, sem bil to mogoče jaz?
 Senca v višavah, veselje, moja senca v višavah: niti podobna, niti
 podobna! Ni zgolj sijaj. Ni zgolj tema.
 Ni — sijaj in tema.
 Samo na najbližji veji ima ona še in še zvezd, da obsije samo sebe
 v meni. Vso!

4.

Povesi uročeni pogled!
 Umiri obžarjenost! Vse zvezde, ki jih vidiš kakor jaz, so samo m a j h -
 n a k l e t k a.
 A veselje z zvezdami in zvezdami in zvezdami ni tu in niti ene njegove
 zvezde nisva videla, niti ti niti jaz.
 Preostane, da raztreščiva te pozlačene palice! Da najdeva pa čeprav
 tudi najmanjšo luknjo.
 Toda tega ne moreva s pogledom ki z njim brskaš po zlatem prahu
 svoje kletke, govoreč: »Glej, zasledujem neskončnost!«
 Ta tvoja neskončnost ima toliko koncev.

Pesmi so prevedli: Ciril Zlobec (Vasko Popa, Miodrag Pavlović), Ka-
 jetan Kovič (Stevan Raičković), Veno Taufer (Ivan V. Lalić, Jovan Hristić,
 Branko Miljković, Vuk Krnjević, Ljubomir Simović, Borislav Radović,
 Branislav Petrović, Dragan Kolundžija, Adam Puslojić), Ivan Minatti (Hu-
 lein Tahmišćić, Božidar Timotijević). Spremno besedo je prevedel Braco
 Rotar.